

τελθόντος ἐκεῖσε τῷ Χριστῷ, ἢ τῆς ἀγίας αὐτοῦ ψυχῆς, ἐπίστυσαν εἰς αὐτόν. ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἀγωγὸς καὶ ῥυαξ ὕδατος ζῶντος δένδρα πολλὰ παραπεπηγότα, καὶ παραπεφυτευμένα ἔχων, τὰ μὲν παντελῶς νεκρά καὶ ξηρά, τὰ δὲ ἐτι ζῶντα, τί δοκεῖ σοι; πάντα τὰ δένδρα, ὧν ἄπτεται τὸ ὕδωρ ὠφελῶνται καὶ ἀνιμούνται τὴν ποιότητα καὶ τὴν ζωὴν; ἢ μόνα τὰ δεκτικὴν ἔχοντα δύναμιν ἢτοι ἐλκτικὴν; τὰ γὰρ τελείως ξηρά ἔδὲν παρὰ τῷ ὕδατος ὠφελῶνται. ἔτως ἔδὲν ὠφελήθησαν οἱ ἄπιστοι ἐκ τῆς τῷ ὕδατος ἐκείνου εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσεως. Franciscus Turrianus ita vertit: quæstio ab infideli Abucarae proposita B. infidelis: Quomodo, cum Christus clare dicat, & pronunciet; *qui non est natus ex aqua & Spiritu Sancto, non intrabit in regnum cælorum*, fieri potest, ut qui ante adventum ejus fuerunt justī, non baptizati in id ingrediantur? A. Quia Christus pro illis baptizatus est, (*debuisset addere Turrianus: quemadmodum & pro omnibus mortuus est*) ego enim, inquit, *pro illis sanctifico meipsum*. Cæterum corporibus etiam baptizati sunt. B. Quomodo hoc fieri potuit? A. Nescis, quod, qui moriuntur, non penitus in nihilum intereunt, sed potius in elementa, ex quibus composita sunt, resolvuntur? B. Sic est. A. Scriptum est, quod latere lancea aperto sanguis & aqua ex latere ejus fluxit. B. Sic sane scriptum est. A. Illa igitur aqua resoluta in elementa Christus omnia sanctificavit, baptizavitque divisos, & resolutos in elementa. B. Hac ratione infideles etiam, & denique omnes baptizati sunt, qui ante fuerunt mortui. A. Minime, sed sola corpora fidelium, quorum animæ, cum descendit ad infernum Christus, id est sancta ejus anima, in eum crediderunt. Sicut enim si quis aquæ ductus aut rivus multas arbores habeat juxta confitas, alias quidem omnino extinctas & aridas, alias vero adhuc viventes & virides, quid tibi videtur, an omnes arbores, quas aqua tangit, utilitatem capiunt, & qualitatem (*ubertatem vel pinguedinem dicere debuisset Turrianus. Est enim in græco textu non ποιότητα sed ποιότητα*) ac vitam

B 3

hau-